

[Helleesen.]

være den højtærede trafikministers opgave at søge orientering og søge at finde frem til den bedst mulige løsning af problemerne. På dette område bygger man sin orientering altfor ensidig på embedsmænd og administrationen i stedet for også at tage de lokale folk og repræsentationer med i overvejelserne.

Hirtshals havn kan sammenlignes med et plejebarn, der har fået et dårligt plejehjem. Havnen blev, som alle ved, i sin tid bygget af ingeniør Fibiger på statens regning, men uden velsignelse fra vandbygningsvæsenets side. Da havnen var færdigbygget og ingeniør Fibiger døde, overgik havnen til vandbygningsdirektoratets varetægt, og den havde det i en årrække ikke godt, idet reparationerne på de opståede skader udsattes. De senere år har, hvis dele af havnen ikke skulle falde sammen, tvunget reparationerne frem, og disse er nu udført under det ca. tredobbelte prisniveau; derfor har vi i dag de beklagelige store reparationsudgifter på havnen.

Jeg vil slutte mine bemærkninger angående forholdene i Hirtshals havn med at henstille til ministeren for offentlige arbejder at se med velvilje og forståelse på de forhandlinger, der for tiden føres angående en helårlig færgeforbindelse mellem Hirtshals og Kristianssand i Norge. Jeg tror, det ville være en lykke for de to lande, om disse forhandlinger kunne føres til en heldig afslutning. I så tilfælde vil det blive nødvendigt at bygge et fæргеleje i Hirtshals, og jeg vil da indtrængende anmode ministeren og den høje rigsdag om at se med velvilje på denne sag.

I anledning af de næsten uoverstigelige vanskeligheder, som menighedsrådet for Alstrup kirke i Vendsyssel i ca. 10 år har kæmpet imod for at få gennemført en aldeles nødvendig restaurering af kirken, tillader jeg mig at fremføre nogle bemærkninger overfor den højtærede kirkeminister.

I juli 1941 henvendte menighedsrådet sig til en stedlig arkitekt, hvis anseelse som arkitekt var meget stor på egnen, og lod ham forberede arbejdet. I april 1942 tilsendte arkitekten menighedsrådet det udarbejdede forslag med et overslag lydende på ialt 16 497 kr. Dette forslag blev antaget af menighedsrådet og indsendt til ministeriets godkendelse.

I august samme år erklærede den kongelige bygningsinspektør efter at have haft forslaget til gennemsyn det for „utilfredsstillende“, men uden nogen motivering for, hvad der var galt.

Menighedsrådet sendte da kirkeministeriet følgende skrivelse:

„I god tro og i fuld tillid til arkitektens evner og kvalifikationer henvendte menighedsrådet sig i efteråret 1941 til ham med anmodning om at udføre tegninger og overslag til kirkens restaurering“.

Herpå modtog menighedsrådet intet svar.

Kort tid derefter meddelte arkitekten menighedsrådet, at den kongelige bygningsinspektør havde meddelt ham, at dette arbejde måtte han afholde sig fra. Da menighedsrådet imidlertid intet hørte fra den kongelige bygningsinspektør om den umotiverede kassation af arkitekten, og da det heller ingen vejledning havde fået om, hvem det så måtte vælge til at udføre arbejdet, anmodede de arkitekten om påny at indsende tegninger og overslag til kirkeministeriet.

Dette blev altså gjort, og menighedsrådet modtog i en skrivelse af 23. juni 1942 fra den kongelige bygningsinspektør kort og godt meddelelse om, at opmålingen var forkert og forslaget utilfredsstillende. Dette var menighedsrådet naturligvis ude af stand til at bedømme eller udtale sig om; men det ønskede at få at vide, hvor graveværende de forkerte opmålinger var, og hvori det utilfredsstillende ved forslaget bestod; sålænge en saglig begrundelse af, at arkitekten var ukvalificeret til at udføre arbejdet, ikke forelå, ville menighedsrådet fastholde ham som arkitekt, også fordi det kunne blive et økonomisk spørgsmål for menighedsrådet, hvis der skulle betales honorar til to.

Nu følger der en længere skriftlig forhandling mellem menighedsrådet, den kongelige bygningsinspektør og kirkeministeriet, der resulterer i, at menighedsrådet ikke kunne få påvist, hvori fejlen i de indsendte tegninger bestod; man måtte dog opgive at benytte det foreliggende overslag og til sidst opgive at benytte den stedlige arkitekt.

Sagen lå så stille til november 1947, og da henvendte menighedsrådet sig til en akademisk uddannet arkitekt og overdrog ham arbejdet.

Da det nu var konstateret, at ingen anden måtte udføre arbejdet, kunne arkitekten ganske roligt lade menighedsrådet vente på tegninger og overslag; det måtte vente på disse til foråret 1950.

Den foreslåede plan til restaurering af kirken med et overslag nu lydende på 108 000 kr. blev straks videresendt til kirkeministeriets godkendelse, men det kom til-